

Vad kan vi då göra?

I den föregående artikeln visade vi på ett förhållande som vi tror är ett grundläggande systemfel i kyrkans undervisning av barn och unga: Bibeltexterna förankras inte i "the real world". Därför uppstår en kognitiv dissonans i våra unga när de på samma gång ska försöka harmoniera samhällets rådande världsbilder med det som de uppfattar att Bibeln handlar om. Vi har nämligen försummat att utrusta dem med en biblisk världsbild och lära dem hur den kan förklaras och försvaras.

Den kognitiva dissonansen kan förebyggas ▶

ARTEM PODREZ PEXELS

Den kognitiva dissonansen kan förebyggas. Vi behöver:

1. Visa de unga att Bibelns första 11 kapitel (skapelse, syndafall, syndafloed etc) är historiskt relevanta dokumentationer av vår tidiga världshistoria och att de i praktiken utgör nycklar till vår förståelse av en rad vetenskapliga fenomen.

2. Lära dem att förvara tron både inför sig själva och inför andra genom att utsätta dem för kristendomsfientliga idéer och argument redan i kyrkan så att de är förberedda på dem när de möter dem i skolan och via sina kamrater.

3. Utrusta dem till att kunna förklara och försvara den kristna tron – det som med ett finare namn kallas apologetik – på sätt anpassade för den ålder där de befinner sig. De måste vara förberedda att på sin egen nivå kunna svara på frågor och bemöta påståenden från kamrater och lärare som:

- Vetenskapen har bevisat att Gud inte finns.
- Vem skapade Gud?
- Evolutionen visar att skapelsen inte gick till så som det står i Bibeln.
- Varför skulle just kristendomen vara rätt och alla andra religioner fel?
- Bibeln är bara en bok skriven av människor.
- Det är inget fel med abort för man blir inte en människa förrän man föds.

MEN HUR GÖR VI DET?

Hur kan man då konkret gå till väga när man ska utrusta de unga med den här färdigheten?

Först och främst behöver vi rannsaka oss själva angående hur det är ställt med vår egen bibeltro. Är vi beredda att säga som Paulus när han stod anklagad inför den romerske prokuratören Felix?

”..jag tror på allt som lagen säger och som står skrivet hos profeterna.” (Apg 24:14)

”Lagen” var den judiska benämningen på de fem Moseböckerna, det vill säga hans ”allt” inkluderade även de omdiskuterade första 11 kapitlen i Första Moseboken. Alltför ofta har vi fallit för frestelsen att kompromissa med naturalismens evolutionära idéer och dess hypotetiska årmiljarder. Vi måste avvisa den absurda idén att Gud använde slumpen (mutationer) när Han skapade den levande världen i dess mångfald. Vi måste öppna våra ögon och inse att slump och design per definition är varandras absoluta motsatser. Att hävda någonting annat är att begå intellektuellt självmord med det absurda syftet att rädda kristendomen undan kritik från en sekulär omgivning (”naturvetenskapen”). Märk väl att redan accepterandet av en urgammal jord ogiltigförklarar det som uttryckligen sägs i Bibelns första bok. Litar vi mer på naturalistiskt grundade dateringsmetoder än på Guds eget vittnesbörd? Det där är en

THIRDMAN PEXELS

samvetsfråga. Kanske borde vi i så fall ägna en del tid till att pröva tanken att både mänskligheten och jorden skulle kunna vara av ungt datum. Vad finns det för evidens som talar för det? Svaren finns där och väntar på oss.¹

För det andra behöver vi som ledare själva förkovra oss i biblisk apologetik. Vi behöver själva träna oss i att försvara vår tro när vår omgivning sätter oss på prov. Det finns gott om bra och lättläst litteratur som ger oss verktygen. Ett exempel är boken *Vinnande taktik* av Gregory Koukl (recenserad på s. 57) och *Varför ska jag tro?* av Norman L. Geisler och Patty Tunniffle. Köp in några exemplar till din ledargrupp och öva sedan både enskilt och i grupp på att utsätta er för de svåra frågorna. Ni kommer att upptäcka att det både bygger upp er egen tro och skapar en trygghet i mötet med arbetskamrater och vänner som ännu inte delar tron.

Någon kanske tycker att det känns "oandligt" att arbeta på det här sättet i församlingen. Evangeliet är ju en dårskap och går inte kraften förlorad om man tar intellektet till hjälp? Nej, apologetik är varken oandligt eller obibliskt, både Paulus och Petrus tar upp det i sina brev:

"Tala till människor på ett vänligt sätt, men låt era ord få sälta. Se till att ni vet hur ni ska svara var och en." (Kol 4:6)

"...Och om någon frågar om ert hopp, ska ni alltid vara beredda att redogöra för det, men gör det ödmjukt och med respekt och rent samvete." (1 Pet 3:15–16)

Ordet "redogöra" som Petrus använder är det grekiska "apolo-gia" som ligger till grund just för vårt ord apologetik. Gregory Koukl skriver mycket träffande: "Motsatsen till tro är inte fakta utan otro. Motsatsen till kunskap är inte tro utan okunskap. Varken otro eller okunskap är en dygd i kristen tro."

Apologetik är inget ersättningsmedel för den Helige Ande, utan ett verktyg i våra händer som Han kan använda när vi möter människor som inte tror. Apologetik är alltså till nytta för oss vuxna själva och i vårt möte med dem som inte tror och det är vår uppgift som ledare att lära våra unga att använda det. Vår uppgift som lärare och ledare är att transponera ner det vi själva lärt oss till den åldersgrupp vi arbetar med.

Tyvärr är det ganska vanligt att böcker i kristen apologetik fokuserar på mer generella aspekter av den kristna världsbilden, det vill säga de som har att göra med Guds existens, Bibelns tillförlitlighet och Jesus fysiska uppståndelse. Allt det där är bra, men det finns ännu en dimension. Vi har redan berört den, det är en apologetik som bygger på samma radikala tro på bibelordet som Jesus och apostlarna hade. Det är den som vi menar gör den verkliga skillnaden. Den är också ämnet för nästa artikel.

NOT

¹ Se till exempel Genesis temanummer 3, sep 2022 Jorden - yngre än man tror. <https://genesis.nu/magasin/tidigare-nummer/genesis-2022-3/> (kortare: bit.ly/G32331)